

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 161

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 3 martie 2008

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
18.	— Lege pentru aderarea României la Acordul de cooperare dintre Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, în vederea combaterii fraudei și a oricărei alte activități ilegale în detrimentul intereselor financiare ale acestora, semnat la Luxemburg la 26 octombrie 2004	2
	Acord de cooperare între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, în vederea combaterii fraudei și a oricărei alte activități ilegale în detrimentul intereselor financiare ale acestora	2–10
294.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aderarea României la Acordul de cooperare dintre Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, în vederea combaterii fraudei și a oricărei alte activități ilegale în detrimentul intereselor financiare ale acestora, semnat la Luxemburg la 26 octombrie 2004	10
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 48 din 31 ianuarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 90 alin. 2 coroborate cu cele ale art. 214 alin. 5 din Codul de procedură penală	11–12
	Decizia nr. 82 din 5 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 283 alin. (1) lit. c) și art. 286—288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	12–14
	Decizia nr. 90 din 5 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România.....	14–15

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru aderarea României la Acordul de cooperare dintre Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, în vederea combaterii fraudei și a oricărei alte activități ilegale în detrimentul intereselor financiare ale acestora, semnat la Luxemburg la 26 octombrie 2004****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Art. 1. — România aderă la Acordul de cooperare dintre Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, în vederea combaterii fraudei și a oricărei alte activități ilegale în detrimentul intereselor financiare ale acestora, semnat la Luxemburg la 26 octombrie 2004.

Art. 2. — Cu ocazia depunerii instrumentului de aderare se va formula următoarea declarație:

„În temeiul art. 11 paragraful 1 din acord, se desemnează Departamentul pentru luptă antifraudă — DLAF din cadrul Cancelariei Primului-Ministru, în calitate de unitate centrală competentă să soluționeze cererile de asistență administrativă formulate în temeiul titlului II din Acord.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 21 februarie 2008.
Nr. 18.

ACORD DE COOPERARE**între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, în vederea combaterii fraudei și a oricărei alte activități ilegale în detrimentul intereselor financiare ale acestora*)**

Comunitatea Europeană, Regatul Belgiei, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Irlanda, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungaria, Republica Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, Republica Slovenia, Republica Slovacia, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord, pe de o parte, și

Confederația Elvețiană, pe de altă parte,
denumite în continuare *părți contractante*,

având în vedere relațiile strânse dintre Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte,
dorind să lupte în mod eficace împotriva fraudei și a altor activități ilegale în detrimentul intereselor financiare ale părților contractante,

ținând seama de necesitatea de a consolida asistența administrativă în aceste domenii,

convinse de faptul că asistența judiciară reciprocă, incluzând perchezițiile și punerea sub sechestru a obiectelor, trebuie să fie acordată, inclusiv în toate cazurile de contrabandă și de evaziune în domeniul fiscalității indirecte, în special taxa pe valoare adăugată și drepturile vamale și accizele,

recunoscând importanța combaterii spălării banilor,

decid să încheie prezentul acord.

TITLUL I**Dispoziții generale****ARTICOLUL 1****Obiect**

Obiectul prezentului acord este extinderea asistenței administrative și judiciare reciproce în materie penală dintre

Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, în vederea combaterii activităților ilegale vizate de art. 2.

ARTICOLUL 2**Domeniu de aplicare**

1. Prezentul acord se aplică în următoarele domenii:

*) Traducere.

a) prevenirea, descoperirea, cercetarea, urmărirea și combaterea administrativă și penală a fraudei și a oricărei alte activități ilegale în detrimentul intereselor financiare ale părților contractante, privind:

- comerțul cu mărfuri contrar legislației vamale și agricole;
- comerțul contrar legislației fiscale aplicabile taxei pe valoarea adăugată, impozitelor speciale pe consum și accizelor;
- perceperea sau reținerea fondurilor — inclusiv utilizarea acestora în alte scopuri decât cele pentru care au fost inițial acordate — din bugetul părților contractante sau din bugetele gestionate de acestea ori în numele acestora, precum granturile și rambursările;

- procedurile de atribuire a contractelor de către părțile contractante;

b) punerea sub sechestru și recuperarea sumelor datorate sau primite în mod necuvenit ca rezultat al activităților ilegale prevăzute la lit. a).

2. Cooperarea în sensul titlurilor II (Asistența administrativă) și III (Asistența judiciară reciprocă) nu poate fi refuzată doar pentru motivul că cererea se referă la o infracțiune considerată ca fiind una de natură fiscală de către partea contractantă solicitată sau că legislația părții contractante solicitate nu prevede același tip de taxe ori cheltuieli, norme juridice sau încadrare juridică a faptelor decât cele prevăzute de legislația părții contractante solicitante.

3. Domeniul de aplicare al prezentului acord include spălarea produselor rezultate din activitățile reglementate de acesta, cu condiția ca activitățile care constituie actele preparatorii să fie sancționate, conform legislației ambelor părți contractante, cu o pedeapsă privativă de libertate sau cu o măsură de siguranță de restrângere a libertății individuale cu un maxim de cel puțin 6 luni.

4. Impozitele directe sunt excluse din domeniul de aplicare al prezentului acord.

ARTICOLUL 3

Cazuri de importanță minoră

1. Autoritatea părții contractante solicitate poate refuza o cerere de cooperare, în cazul în care valoarea pretinsă a drepturilor nepercepute integral sau eludate nu depășește 25.000 euro ori valoarea presupusă a mărfurilor exportate sau importate fără autorizație nu depășește 100.000 euro, cu excepția cazului în care, ținând seama de circumstanțele sau de identitatea persoanei cercetate, cazul este considerat extrem de grav de către partea contractantă solicitantă.

2. Autoritatea părții contractante solicitate informează de îndată autoritatea părții contractante solicitante cu privire la motivele refuzului cererii de cooperare.

ARTICOLUL 4

Ordinea publică

Cooperarea poate fi refuzată în cazul în care partea contractantă solicitată consideră că executarea cererii este de natură să aducă atingere suveranității, securității, ordinii publice sau altor interese esențiale ale părții contractante solicitate.

ARTICOLUL 5

Transmiterea de informații și probe

1. Informațiile și probele comunicate sau obținute în temeiul prezentului acord, indiferent de forma acestora, constituie secret de serviciu și beneficiază de protecția acordată informațiilor similare de legislația națională a părții contractante care le-a primit și de dispozițiile corespunzătoare aplicabile instituțiilor comunitare. În special, astfel de informații și probe nu pot fi divulgate altor persoane, cu excepția celor care, în cadrul instituțiilor comunitare, al statelor membre și al Confederației

Elvețiene, prin natura funcțiilor lor, sunt obligate să le cunoască și nici nu pot fi folosite în scopuri care nu intră în domeniul de aplicare al prezentului acord.

2. Informațiile și probele obținute de partea contractantă solicitantă în temeiul prezentului acord pot fi transmise oricărei părți contractante, în cazul în care partea contractantă în cauză desfășoară o anchetă care nu exclude cooperarea sau în cazul în care există indicii clare că partea contractantă în cauză ar putea efectua în mod eficient o astfel de anchetă. Această comunicare nu poate fi făcută în alte scopuri decât cele prevăzute de prezentul acord.

3. Transmiterea informațiilor și a probelor obținute în temeiul prezentului acord de către o parte contractantă alteia sau mai multor părți contractante nu poate face obiectul unei acțiuni pe teritoriul părții contractante solicitate inițial.

4. Orice parte contractantă căreia i se transmit informații sau probe în conformitate cu paragraful 2 respectă condițiile impuse de către partea contractantă solicitată cu privire la folosirea informațiilor de către partea contractantă solicitantă din prima transmitere.

5. Transmiterea de informații și de probe obținute în temeiul prezentului acord de către o parte contractantă unei țări terțe se supune autorizării de către partea contractantă din care provin aceste informații și probe.

ARTICOLUL 6

Confidențialitate

Partea contractantă solicitantă îi poate cere părții contractante solicitate să se asigure că cererea și conținutul acesteia rămân confidențiale, cu excepția cazului în care acest lucru este incompatibil cu executarea cererii. În cazul în care partea contractantă solicitată nu poate respecta condițiile privind confidențialitatea, aceasta informează în prealabil autoritatea părții contractante solicitante în legătură cu acest lucru.

TITLUL II

Asistența administrativă

CAPITOLUL 1

Dispoziții generale

ARTICOLUL 7

Relația cu alte acorduri

Prezentul titlu nu aduce atingere dispozițiilor aplicabile asistenței judiciare reciproce în materie penală, nici obligațiilor mai extinse în domeniul asistenței administrative sau dispozițiilor mai favorabile ale acordurilor de cooperare bilaterale sau multilaterale dintre părțile contractante, în special Protocolul adițional privind asistența administrativă reciprocă în domeniul vamal din 9 iunie 1997.

ARTICOLUL 8

Domeniu de aplicare

1. Părțile contractante își acordă asistență reciprocă în vederea combaterii activităților ilegale prevăzute de prezentul acord, în special prin prevenirea și descoperirea operațiunilor și a altor acte și omisiuni contrare legislației relevante și prin efectuarea unor anchete în acest sens.

2. Asistența prevăzută în prezentul titlu se aplică tuturor autorităților administrative competente ale părților contractante care acționează în cadrul exercitării atribuțiilor de anchetă administrativă sau de urmărire penală, inclusiv în cazurile în care aceste autorități își exercită atribuțiile la cererea autorităților judiciare.

3. În cazul în care o anchetă penală se efectuează de către o autoritate judiciară sau sub conducerea acesteia, autoritatea respectivă stabilește dacă cererile de asistență reciprocă sau de cooperare aferente se depun în baza dispozițiilor aplicabile privind asistența judiciară reciprocă în materie penală sau în baza prezentului titlu.

ARTICOLUL 9

Competențe

1. Autoritățile părților contractante aplică dispozițiile prezentului titlu în limitele competențelor care le sunt conferite de legislația națională. Nicio dispoziție a prezentului titlu nu poate fi interpretată ca aducând atingere competențelor conferite în temeiul legislației naționale de către autoritățile părților contractante, în sensul prezentului titlu. Acestea procedează ca și cum ar acționa în nume propriu sau la cererea unei alte autorități ale aceleiași părți contractante. Astfel, acestea se prevalează de toate competențele legale de care dispun în cadrul legislației lor naționale pentru a răspunde cererii.

2. Cererile adresate autorităților necompetente se trimit fără întârziere autorității competente.

ARTICOLUL 10

Proportionalitate

Autoritatea părții contractante solicitate poate refuza o cerere de cooperare, în cazul în care este evident că:

a) numărul și natura cererilor de informații prezentate de partea contractantă solicitantă într-o anumită perioadă îi impun autorității solicitate respective sarcini administrative disproportionante;

b) autoritatea părții contractante solicitante nu a epuizat sursele obișnuite de informații care ar fi putut fi folosite în aceste circumstanțe pentru a obține informațiile solicitate, fără a risca să pună în pericol realizarea obiectivului urmărit.

ARTICOLUL 11

Unități centrale

1. Fiecare parte contractantă desemnează una sau mai multe unități centrale competente să soluționeze cererile de asistență administrativă în temeiul prezentului titlu. Aceste unități fac apel la toate autoritățile administrative competente pentru executarea asistenței solicitate.

2. Unitățile centrale comunică în mod direct unele cu celelalte.

3. Activitățile unităților centrale nu exclud, în special în cazuri de urgență, cooperarea directă dintre celelalte autorități ale părților contractante care au competența de a acționa în domeniile de aplicare ale prezentului acord. Unitățile centrale sunt informate cu privire la orice acțiune care implică o astfel de cooperare directă.

4. Părțile contractante comunică, cu ocazia notificării prevăzute la art. 44 paragraful 2, care sunt autoritățile considerate unități centrale în sensul prezentului articol.

CAPITOLUL 2

Asistența la cerere

ARTICOLUL 12

Cererile de informații

1. La cererea autorității părții contractante solicitante, autoritatea părții contractante solicitate îi comunică acesteia, în limitele domeniului de aplicare al prezentului acord, toate informațiile care îi pot permite acesteia sau altor autorități ale aceleiași părți contractante prevenirea, descoperirea și

combaterea activităților ilegale care intră sub incidența prezentului acord sau care sunt necesare pentru recuperarea unei creanțe. Autoritatea părții contractante solicitate efectuează toate anchetele administrative necesare pentru a obține astfel de informații.

2. Informațiile comunicate trebuie să fie însoțite de rapoarte și de alte documente sau de copii certificate ori extrase ale acestora pe care se întemeiază informațiile notificate și care se află în posesia autorităților părții contractante solicitate sau care au fost produse ori obținute pentru a se răspunde cererii de informații.

3. Prin acordul dintre autoritatea părții contractante solicitante și autoritatea părții contractante solicitate, funcționarii autorizați de autoritatea părții contractante solicitante pot avea acces în birourile autorităților părții contractante solicitate, sub rezerva unor instrucțiuni detaliate din partea autorității părții contractante solicitate, la documente și informații, în temeiul paragrafului 1, deținute de autoritățile părții contractante solicitate, care se referă la activități ilegale specifice, care intră în domeniul de aplicare al prezentului acord. Funcționarii respectivi sunt autorizați să facă copii ale documentației menționate.

ARTICOLUL 13

Cererile de supraveghere

La cererea autorității părții contractante solicitante, autoritatea părții contractante solicitate asigură, în măsura posibilităților, supravegherea comerțului cu mărfuri care încalcă dispozițiile prevăzute la art. 2. O astfel de supraveghere poate viza o persoană suspectată în mod întemeiat de a fi participat sau de a participa la comiterea unor astfel de activități ilegale ori de a fi efectuat acte preparatorii în vederea comiterii unor astfel de activități ilegale, precum și sedii sau localuri profesionale, mijloace de transport și mărfuri în legătură cu aceste activități.

ARTICOLUL 14

Notificarea și trimiterea pe cale poștală

1. La cererea autorității părții contractante solicitante, autoritatea părții contractante solicitate notifică destinatarul, în conformitate cu normele interne ale părții contractante solicitate, cu privire la toate actele sau deciziile care emană de la autoritățile competente ale părții contractante solicitante care intră în domeniul de aplicare al prezentului acord.

2. Cererile de informații, care menționează obiectul actului sau al deciziei ce urmează să fie notificată, sunt însoțite de o traducere într-o limbă oficială a părții contractante solicitate sau într-o limbă acceptată de partea contractantă respectivă.

3. Părțile contractante pot trimite în mod direct pe cale poștală notificări sau cereri de informații și documente operatorilor din domeniile vizate la a treia și a patra liniuță de la art. 2 paragraful 1 lit. a), care au domiciliul pe teritoriul celeilalte părți contractante. Astfel de persoane pot răspunde acestora și pot furniza documente sau informații relevante în forma prevăzută de normele și acordurile în temeiul cărora au fost acordate fondurile.

ARTICOLUL 15

Cererile de anchete

1. La cererea părții contractante solicitante, partea contractantă solicitată efectuează sau dispune efectuarea unor anchete corespunzătoare privind operațiunile ori faptele care constituie activități ilegale prevăzute de prezentul acord sau care determină autoritatea părții contractante solicitante să suspecteze în mod întemeiat desfășurarea unor astfel de activități ilegale.

2. Partea contractantă solicitată utilizează toate mijloacele de cercetare de care dispune în temeiul legislației naționale în aceleași condiții în care ar acționa pe cont propriu sau la cererea unei alte autorități interne, inclusiv prin intervenție sau cu autorizarea autorităților judiciare, după caz. Prezența dispoziției nu aduce atingere obligației operatorilor economici de a coopera, în temeiul articolului 17. Autoritatea părții contractante solicitate comunică rezultatele acestor cercetări autorității părții contractante solicitante. Art. 12 paragraful 2 se aplică *mutatis mutandis*.

3. Autoritatea părții contractante solicitate extinde asistența la toate circumstanțele, obiectele și persoanele care au aparent o legătură cu obiectul cererii de asistență, fără a fi necesară o cerere suplimentară. Dacă există dubii, autoritatea părții contractante contactează mai întâi autoritatea părții contractante solicitante.

ARTICOLUL 16

Prezența personalului autorizat de către autoritatea părții contractante solicitante

1. Prin acordul între autoritatea părții contractante solicitante și autoritatea părții contractante solicitate, funcționarii desemnați de autoritatea părții contractante solicitante pot fi prezenți la anchetele prevăzute la art. 15. Prezența acestora nu este supusă consimțământului persoanei sau al operatorului economic cercetat.

2. Funcționarii autorității părții contractante solicitate pot oricând să dispună efectuarea unei anchete. Funcționarii autorității părții contractante solicitante nu pot exercita din proprie inițiativă atribuțiile conferite funcționarilor autorității părții contractante solicitate. Cu toate acestea, ei au acces la aceleași sedii sau localuri profesionale și documente ca și aceștia din urmă, prin intermediul acestora și doar în scopul efectuării anchetei.

3. Autorizarea poate fi supusă unor condiții.

4. Informațiile comunicate părții contractante solicitante nu pot fi folosite ca probe înainte de autorizarea transmiterii documentelor referitoare la executare.

ARTICOLUL 17

Obligația de a coopera

Operatorii economici au obligația de a coopera la executarea cererii de asistență administrativă prin acordarea accesului la sediile sau localurile profesionale, la mijloacele de transport și la documentația acestora și prin furnizarea tuturor informațiilor relevante.

ARTICOLUL 18

Forma și conținutul cererilor de asistență

1. Cererile de asistență sunt formulate în scris. Acestea sunt însoțite de documentele necesare pentru executarea cererilor.

În cazuri de urgență, se acceptă cereri orale, dar acestea trebuie să fie confirmate în scris cât mai repede posibil.

2. Cererile sunt însoțite de următoarele informații:

- autoritatea solicitantă;
- măsura solicitată;
- obiectul și motivele cererii;
- legile, regulamentele și alte dispoziții legale aplicabile;
- precizarea cât mai exact și detaliat posibil a persoanelor fizice sau juridice care fac obiectul anchetelor;
- un rezumat al tuturor faptelor relevante și al anchetelor efectuate deja, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 14.

3. Cererile sunt prezentate într-o limbă oficială a părții contractante solicitante sau într-o limbă acceptată de partea contractantă respectivă.

4. Cererile care conțin nereguli sau sunt incomplete pot fi corectate ori completate. Măsurile necesare respectării cererii pot fi luate pe parcurs.

ARTICOLUL 19

Utilizarea informațiilor

1. Informațiile obținute pot fi folosite exclusiv în scopurile prevăzute de prezentul acord. În cazul în care o parte contractantă solicită să folosească aceste informații în alte scopuri, aceasta trebuie să solicite acordul scris prealabil al autorității care le-a furnizat. Prin urmare, o astfel de utilizare se supune oricărei condiții impuse de autoritatea respectivă.

2. Paragraful 1 nu împiedică folosirea informațiilor în proceduri judiciare sau administrative care au ca obiect nerespectarea legislației și cărora li se aplică cererea de asistență administrativă, în cazul în care aceleași forme de asistență ar fi disponibile pentru aceste proceduri. Autoritatea competentă a părții contractante care a furnizat aceste informații este înștiințată fără întârziere cu privire la această utilizare.

3. Părțile contractante pot folosi ca dovezi în procesele verbale ale acestora rapoarte și declarații ale martorilor, precum și informațiile obținute și documentele consultate, în cadrul proceselor și judecarea cauzelor, în conformitate cu prezentul acord.

CAPITOLUL 3

Asistența spontană

ARTICOLUL 20

Asistența spontană

1. Formele de cooperare stabilite la capitolul anterior pot fi acordate fără cererea prealabilă a unei alte părți contractante.

2. Autoritatea părții contractante care transmite informațiile poate impune, în conformitate cu dreptul său intern, condiții de folosire a acestor informații de către autoritatea părții contractante primitoare.

3. Toate autoritățile părților contractante sunt obligate să respecte aceste condiții.

CAPITOLUL 4

Forme speciale de cooperare

ARTICOLUL 21

Operațiuni comune

1. În cazul în care volumul comerțului și riscul corespunzător aferent impozitelor și subvențiilor pot produce potențiale pierderi financiare bugetului părților contractante cu privire la importurile, exporturile și tranzitul de mărfuri, părțile pot conveni să efectueze operațiuni transfrontaliere comune, pentru prevenirea și urmărirea penală a activităților ilegale care intră sub incidența prezentului acord.

2. Coordonarea și planificarea unor astfel de operațiuni transfrontaliere sunt de competența unității centrale sau a unui oficiu desemnat de aceasta.

ARTICOLUL 22

Echipe de anchetă specială comune

1. De comun acord, autoritățile mai multor părți contractante pot constitui o echipă comună specială de anchetă în una dintre părțile contractante.

2. Echipa de anchetă specială comună efectuează cercetări care necesită mobilizarea unor resurse substanțiale și coordonează acțiuni comune.

3. Calitatea de membru al echipei de anchetă specială comune nu acordă reprezentanților autorităților părților contractante participante competența de a interveni pe teritoriul părții contractante în care se desfășoară anchetele.

ARTICOLUL 23

Ofițerii de legătură

1. Autoritățile competente ale părților contractante pot conveni detașarea, pentru perioade determinate sau nedeterminate, a ofițerilor de legătură ai unei părți contractante în cadrul serviciilor competente ale unei alte părți contractante, în vederea acordării sprijinului reciproc pentru executarea asistenței administrative.

2. Ofițerii de legătură au misiunea de a acorda consiliere și asistență. Aceștia nu au competența autonomă de a acționa pe teritoriul părții contractante gazdă. Cu acordul sau la cererea autorităților competente ale părților contractante, aceștia pot:

- promova și accelera schimbul de informații;
- acorda asistență în cadrul anchetelor;
- acorda sprijin pentru soluționarea cererilor de asistență;
- consilia și asista partea contractantă gazdă în pregătirea și efectuarea operațiunilor transfrontaliere;
- îndeplini orice alte sarcini asupra cărora părțile contractante pot conveni.

3. Autoritățile competente ale părților contractante stabilesc detaliile de comun acord.

4. Ofițerii de legătură pot reprezenta interesele uneia sau mai multor părți contractante.

CAPITOLUL 5

Recuperarea

ARTICOLUL 24

Recuperarea

1. La cererea părții contractante solicitante, partea contractantă solicitată procedează la recuperarea creanțelor care intră în sfera de aplicare a prezentului acord ca și cum ar fi creanțele sale.

2. Cererea de recuperare a unei creanțe trebuie să fie însoțită de o copie oficială sau de o copie certificată pentru conformitate a documentului care permite executarea, emis de partea contractantă solicitantă, și, după caz, de originalul sau de o copie certificată pentru conformitate a altor documente necesare în vederea recuperării.

3. Partea contractantă solicitată ia toate măsurile asigurătorii pentru a garanta recuperarea unei creanțe.

4. Autoritatea părții contractante solicitate transferă autorității părții contractante solicitante cuantumul creanței recuperate. În acord cu partea contractantă solicitantă, aceasta poate deduce un procent corespunzător costurilor administrative suportate.

5. Fără a aduce atingere dispozițiilor paragrafului 1, creanțele care urmează să fie recuperate nu beneficiază în mod necesar de aceleași privilegii ca și creanțele comparabile ale părții contractante solicitate.

TITLUL III

Asistența judiciară reciprocă

ARTICOLUL 25

Relația cu alte acorduri

1. Dispozițiile prezentului titlu au ca obiect completarea Convenției europene de asistență judiciară în materie penală din 20 aprilie 1959 și a Convenției europene privind spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii

din 8 noiembrie 1990 și facilitarea punerii în aplicare a acestora între părțile contractante.

2. Nu se aduce atingere dispozițiilor mai favorabile ale acordurilor bilaterale sau multilaterale dintre părțile contractante.

ARTICOLUL 26

Procedurile în care se acordă, de asemenea, asistență judiciară reciprocă

1. Asistența judiciară reciprocă se acordă, de asemenea:

a) în procedurile inițiate de autoritățile administrative cu privire la faptele care sunt pedepsite de legislația națională a uneia dintre cele două părți contractante sau a ambelor, întrucât constituie încălcări ale normelor de drept și în cazul în care decizia poate declanșa o procedură în fața unei instanțe competente în special în materie penală;

b) în acțiuni civile alăturate acțiunii penale, până la pronunțarea unei hotărâri definitive în cadrul acțiunii penale de către instanță;

c) pentru infracțiuni sau încălcări ale legii pentru care se poate angaja răspunderea unei persoane juridice a părții contractante solicitante.

2. De asemenea, se acordă asistență în scopul cercetărilor și procedurilor în vederea punerii sub sechestru și a confiscării instrumentelor și produselor acestor activități ilegale.

ARTICOLUL 27

Transmiterea cererilor

1. Cererile formulate în temeiul prezentului titlu sunt prezentate de autoritatea părții contractante solicitante fie prin intermediul unei autorități centrale competente a părții contractante solicitate, fie direct la autoritatea părții contractante competente pentru executarea cererii părții contractante solicitante. Autoritatea părții contractante solicitante și, după caz, autoritatea părții contractante solicitate trimit o copie a cererii autorității centrale a acestora pentru informare.

2. Toate documentele referitoare la cereri sau la executarea acestora pot fi trimise prin aceleași canale. Acestea sau cel puțin o copie trebuie să fie trimise în mod direct autorității părții contractante solicitante.

3. În cazul în care autoritatea părții contractante care primește o cerere nu are competența de a acorda asistența, aceasta o transmite de îndată autorității competente.

4. Cererile care conțin nereguli sau sunt incomplete se pun în aplicare în cazul în care conțin informațiile necesare pentru a fi realizate, fără a aduce atingere regularizării ulterioare a acestora de către autoritatea părții contractante solicitante. Autoritatea părții contractante solicitate informează autoritatea părții contractante solicitante cu privire la aceste nereguli și îi acordă un termen acesteia pentru a le regulariza. Autoritatea părții contractante solicitate trimite fără întârziere autorității părții contractante solicitante toate celelalte indicații care îi pot servi acesteia la completarea și la extinderea cererii pentru a include alte măsuri.

5. Părțile contractante, atunci când efectuează notificarea prevăzută la art. 44 paragraful 2, anunță care sunt autoritățile centrale competente în sensul prezentului articol.

ARTICOLUL 28

Trimiterea pe cale poștală

1. De regulă, părțile contractante trimit direct pe cale poștală acte de procedură persoanelor aflate pe teritoriul celeilalte părți contractante în procedurile referitoare la activitățile ilegale prevăzute de prezentul acord.

2. În cazul în care autoritatea părții contractante care a emis documentele are cunoștință sau are motive să creadă că destinatarul nu înțelege decât o altă limbă, documentele sau cel

puțin cele mai importante pasaje ale acestora trebuie să fie însoțite de o traducere în limba respectivă.

3. Autoritatea părții contractante expeditoare îl informează pe destinatar că nicio măsură de constrângere sau de sancționare nu poate fi executată în mod direct de autoritatea respectivă pe teritoriul celeilalte părți contractante.

4. Toate actele de procedură sunt însoțite de un raport care indică faptul că destinatarul poate obține informații de la autoritatea identificată în raport în legătură cu drepturile sale și cu obligațiile privind documentele.

ARTICOLUL 29

Măsuri asigurătorii

1. În limitele dreptului intern și ale competențelor sale, precum și la cererea autorității părții contractante solicitante, autoritatea competentă a părții contractante solicitate dispune măsurile asigurătorii necesare în scopul menținerii situației existente, al protejării intereselor juridice amenințate sau al păstrării mijloacelor de probă, în cazul în care cererea de asistență reciprocă nu apare în mod clar ca inadmisibilă.

2. Poprirea și sechestrul asigurător se dispun cu privire la bunurile ce au servit și care au rezultat din săvârșirea infracțiunilor pentru care cererea de asistență a fost solicitată. În cazul în care bunurile rezultate din săvârșirea unei infracțiuni nu mai există, în tot sau în parte, aceleași măsuri sunt dispuse în legătură cu bunurile care se găsesc pe teritoriul părții contractante solicitante care corespund valorii produselor în cauză.

ARTICOLUL 30

Prezența autorităților părții contractante solicitante

1. La cererea părții contractante solicitante, partea contractantă solicitată autorizează reprezentanții autorităților părții contractante solicitante să ia parte la executarea cererii de asistență judiciară reciprocă. Prezența acestora nu necesită consimțământul persoanei vizate de măsura respectivă. Autorizația poate fi supusă anumitor condiții.

2. Persoanele prezente au acces la aceleași sedii sau localuri profesionale și documente ca și reprezentanții părții contractante solicitate, prin intermediul acestora și în unicul scop al executării cererii de asistență judiciară reciprocă. În special, acestea pot fi autorizate să adreseze sau să propună întrebări și să sugereze acte de cercetare penală.

3. Prezența acestora nu poate avea drept consecință divulgarea faptelor altor persoane decât cele autorizate în temeiul paragrafelor anterioare, prin nerespectarea secretului judiciar sau a drepturilor persoanei în cauză. Informațiile aduse la cunoștință autorității părții contractante solicitante nu pot fi folosite ca mijloace de probă până când decizia privind transmiterea documentelor referitoare la executare nu dobândește autoritate de lucru judecat.

ARTICOLUL 31

Percheziții și puneri sub sechestr

1. Părțile contractante nu pot supune constituirea comisiilor rogatorii de percheziție și punerea sub sechestr altor condiții decât celor care urmează:

a) fapta pentru care se instituie comisia rogatorie se pedepsește conform dreptului ambelor părți contractante cu o pedeapsă privativă de libertate sau cu o măsură de siguranță care restrânge libertatea pe o perioadă de cel puțin 6 luni ori se pedepsește conform dreptului uneia dintre cele două părți contractante cu o sancțiune echivalentă și, conform dreptului celeilalte părți contractante, în temeiul încălcării regulamentelor, este cercetat de autoritățile administrative, a căror decizie poate

duce la introducerea unei căi de atac în fața unei instanțe competente în special în materie penală;

b) executarea comisiei rogatorii este compatibilă cu dreptul părții contractante solicitate.

2. Comisiile rogatorii în scopul percheziției și punerii sub sechestr pentru infracțiuni de spălare care intră în sfera de aplicare a prezentului acord sunt, de asemenea, admisibile, cu condiția ca activitățile care constituie actele preparatorii să se pedepsească, de asemenea, conform legii celor două părți contractante, cu o pedeapsă privativă de libertate sau cu o măsură de siguranță pentru o perioadă de cel puțin 6 luni.

ARTICOLUL 32

Cereri de informații financiare și bancare

1. În cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 31, partea contractantă solicitată execută cererile de asistență pentru obținerea și transmiterea de informații financiare și bancare, incluzând:

a) identificarea și informațiile privind conturile bancare deschise la bănci stabilite pe teritoriul său, în cazul în care persoanele supuse anchetei sunt titularii conturilor, persoane mandatate sau care dețin controlul efectiv;

b) identificarea și toate informațiile privind tranzacțiile și operațiunile bancare efectuate din, în sau prin unul ori mai multe conturi bancare sau de persoane determinate pe o perioadă specificată.

2. Partea contractantă solicitată poate dispune supravegherea pe o perioadă determinată a operațiunilor bancare efectuate din, în sau prin intermediul unuia ori mai multor conturi bancare sau de anumite persoane determinate și transmiterea rezultatelor către partea contractantă solicitantă, în măsura în care o asemenea măsură este prevăzută pentru cazurile interne similare. Decizia de a monitoriza tranzacțiile și de a transmite rezultatele este luată în fiecare caz de către autoritățile competente ale părții contractante solicitate și este conformă cu legislația națională a părții contractante respective. Modalitățile practice de monitorizare se stabilesc prin acord între autoritățile competente ale părților contractante solicitante și, respectiv, solicitate.

3. Fiecare parte contractantă ia măsurile necesare pentru a se asigura că instituțiile financiare nu divulgă clientului în cauză sau unor alți terți faptul că măsurile sunt executate la cererea părții contractante solicitante sau că există o anchetă în curs de desfășurare pe o perioadă limitată, necesară pentru a nu compromite rezultatele.

4. Autoritatea părții contractante care emite cererea:

a) precizează motivele pentru care consideră că informațiile solicitate sunt considerate fundamentale în cadrul cercetării infracțiunii;

b) precizează motivele pentru care prezumă că băncile de pe teritoriul părții contractante solicitate dețin conturile respective și, pe măsura posibilităților, care bănci ar putea fi implicate;

c) comunică toate informațiile disponibile care pot facilita executarea cererii.

5. O parte contractantă nu poate invoca secretul bancar ca motiv pentru refuzarea oricărei cooperări cu privire la o cerere de asistență reciprocă din partea unei alte părți contractante.

ARTICOLUL 33

Livrările supravegheate

1. Autoritatea competentă a părții contractante solicitate se angajează ca, la cererea autorității părții contractante solicitante, să poată fi permise livrări supravegheate pe teritoriul său, în cadrul anchetelor penale ale infracțiunilor care justifică extrădarea.

2. Decizia de a efectua livrări supravegheate se ia pentru fiecare caz de către autoritățile competente ale părții contractante solicitate, în conformitate cu dreptul său intern.

3. Livrările supravegheate se efectuează în conformitate cu procedurile prevăzute de legislația părții contractante solicitate. Dreptul de a acționa și de a conduce și controla operațiuni aparține autorităților competente ale părții contractante respective.

ARTICOLUL 34

Predarea în vederea confiscării sau restituirii

1. La cererea părții contractante solicitante, toate obiectele, documentele, fondurile și alte articole de valoare care au fost puse sub sechestru ca măsură asigurătorie pot fi predate în vederea confiscării sau a restituirii acestora titularului de drept.

2. Partea contractantă solicitată nu poate refuza returnarea fondurilor doar pe motivul că acestea corespund unei datorii fiscale sau vamale.

3. Drepturile pretinse cu bună-credință de un terț rămân rezervate.

ARTICOLUL 35

Accelerarea asistenței

1. Autoritatea părții contractante solicitate execută cererea de asistență judiciară reciprocă cât mai repede posibil, ținând seama de termenele procedurale și de alte termene indicate de autoritatea părții contractante solicitante. Partea contractantă solicitată explică motivele pentru termenul respectiv.

2. În cazul în care o cerere nu poate fi executată sau nu poate fi executată în totalitate, în conformitate cu cerințele stabilite de autoritatea părții contractante solicitante, autoritatea părții contractante solicitate informează de îndată autoritatea părții contractante solicitante și indică condițiile în care cererea respectivă ar putea fi executată. Autoritățile părților contractante solicitante și solicitate pot conveni ulterior asupra măsurilor care urmează să fie luate în continuare cu privire la cererea respectivă, în cazul în care este necesar, prin supunerea acestor măsuri condițiilor respective. În cazul în care se prevede că termenul stabilit de autoritatea părții contractante solicitante pentru executarea cererii sale nu poate fi respectat și în cazul în care motivele prevăzute în teza a doua a paragrafului 1 indică în mod explicit că orice întârziere va afecta în mod considerabil efectuarea procedurii de către autoritatea respectivă, autoritatea părții contractante solicitate indică de îndată termenul considerat necesar pentru executarea cererii. Autoritatea părții contractante solicitante indică de îndată dacă cererea poate fi, cu toate acestea, reținută. Autoritățile părții contractante solicitante și solicitate pot conveni ulterior cu privire la măsurile care urmează să fie luate în ceea ce privește cererea.

ARTICOLUL 36

Utilizarea informațiilor și a probelor

Informațiile și probele transmise în cursul procedurii de asistență pot fi folosite în afara scopului pentru care s-a acordat asistența în următoarele cazuri:

a) în cursul procedurilor judiciare penale pe teritoriul părții contractante solicitante împotriva altor persoane care au participat la comiterea infracțiunii pentru care s-a acordat asistența;

b) în cazul în care încălcările care constituie obiectul cererii constituie o altă infracțiune pentru care ar trebui, de asemenea, să se acorde asistență;

c) în procedurile pentru confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor pentru care ar trebui să se acorde asistența și în procedurile pentru repararea prejudiciului derivat din încălcările pentru care s-a acordat asistența.

ARTICOLUL 37

Transmiterea spontană

1. În limitele legislației lor naționale și ale competențelor acestora, autoritățile judiciare ale unei părți contractante pot transmite în mod spontan informații sau probe autorităților judiciare ale unei alte părți contractante, atunci când acestea consideră că astfel de informații sau probe pot servi autorității părții contractante destinate pentru inițierea și efectuarea unor anchete sau proceduri ori pot duce la prezentarea unei cereri de asistență judiciară reciprocă de către autoritatea primitoare.

2. Autoritatea părții contractante care transmite informațiile poate, în conformitate cu legislația sa națională, să impună condiții cu privire la utilizarea unor astfel de informații de către autoritatea părții contractante destinate.

3. Toate autoritățile părților contractante trebuie să respecte aceste condiții.

ARTICOLUL 38

Proceduri privind partea contractantă solicitată

Cererea de asistență nu aduce atingere drepturilor care ar putea rezulta pentru partea contractantă solicitantă, în calitatea sa de parte civilă în procedurile judiciare penale naționale desfășurate în fața autorităților părții contractante solicitate.

TITLUL IV

Dispoziții finale

ARTICOLUL 39

Comitetul mixt

1. Se constituie un comitet mixt, format din reprezentanți ai părților contractante, responsabil pentru aplicarea corespunzătoare a prezentului acord. În acest sens, acesta face recomandări și ia decizii în cazurile prevăzute de prezentul acord. Acesta hotărăște prin consens.

2. Comitetul mixt își adoptă regulamentul de procedură, care include, printre alte dispoziții, modalități de convocare a ședințelor, de desemnare a președintelui și de stabilire a mandatului acestuia.

3. Comitetul mixt se reunește ori de câte ori este necesar și cel puțin o dată pe an. Orice parte contractantă poate cere convocarea unei ședințe.

4. Comitetul mixt poate decide instituirea de grupuri de lucru sau de grupuri de experți care să îl asiste în îndeplinirea sarcinilor sale.

ARTICOLUL 40

Soluționarea diferendelor

1. Fiecare parte contractantă poate sesiza Comitetul mixt cu un diferend referitor la interpretarea sau aplicarea prezentului acord, în special în cazul în care consideră că o altă parte contractantă nu dă curs în mod repetat unor cereri de cooperare adresate.

2. Comitetul mixt depune toate eforturile pentru soluționarea cât mai rapidă a diferendului. Comitetului mixt îi sunt furnizate toate informațiile relevante pentru a i se permite o examinare detaliată a situației, în scopul identificării unei soluții satisfăcătoare. În acest scop, Comitetul mixt examinează toate posibilitățile pentru asigurarea aplicării în bune condiții a prezentului acord.

ARTICOLUL 41

Reciprocitate

1. Autoritatea părții contractante solicitate poate refuza o cerere de cooperare, în cazul în care partea contractantă solicitantă nu dă curs în mod repetat unei cereri de cooperare în cazuri similare.

2. Înainte de refuzarea unei cereri de cooperare pe motive de reciprocitate, Comitetul mixt este informat, pentru a i se acorda posibilitatea de a se pronunța în această chestiune.

ARTICOLUL 42

Revizuire

În cazul în care o parte contractantă dorește ca prezentul acord să fie revizuit, aceasta prezintă o propunere în acest sens Comitetului mixt, care formulează recomandări, în special pentru începerea negocierilor.

ARTICOLUL 43

Sfera de aplicare teritorială

Prezentul acord se aplică, pe de o parte, teritoriului Confederației Elvețiene și, pe de altă parte, teritoriilor cărora li se aplică Tratatul de instituire a Comunității Europene și în condițiile stabilite de acest tratat.

ARTICOLUL 44

Intrarea în vigoare

1. Prezentul acord se încheie pe o perioadă nedeterminată.

2. Prezentul acord este ratificat sau aprobat de părțile contractante, în conformitate cu propriile lor proceduri. Acordul intră în vigoare în prima zi a celei de-a doua luni ulterioare ultimei notificări a instrumentelor de ratificare sau de aprobare.

3. Până la intrarea în vigoare a prezentului acord, fiecare parte contractantă poate, atunci când procedează la notificarea prevăzută la paragraful 2 sau la orice altă dată ulterioară, să declare că prezentul acord îi este aplicabil în relațiile sale cu orice altă parte contractantă care a făcut aceeași declarație. Aceste declarații produc efecte în termen de 90 de zile de la data primirii notificării.

ARTICOLUL 45

Denunțare

Comunitatea Europeană sau Confederația Elvețiană poate denunța prezentul acord prin notificarea deciziei sale celeilalte

părți contractante. Denunțarea produce efecte în termen de 6 luni de la data primirii notificării privind denunțarea.

ARTICOLUL 46

Aplicarea în timp

Dispozițiile prezentului acord se aplică cererilor privind activitățile ilegale comise în termen de cel puțin 6 luni de la semnarea acestuia.

ARTICOLUL 47

Extinderea Acordului la noile state membre ale Uniunii Europene

1. Orice stat care devine membru al Uniunii Europene poate, prin notificare scrisă adresată părților contractante, să devină parte contractantă la prezentul acord.

2. Textul prezentului acord în limba noului stat membru aderent, astfel cum a fost stabilit de către Consiliul Uniunii Europene, se autentifică printr-un schimb de scrisori între Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană. Acesta este considerat autentic în sensul art. 48.

3. Prezentul acord intră în vigoare, în ceea ce privește orice stat membru nou al Uniunii Europene care aderă la aceasta, în termen de 90 de zile de la data notificării instrumentului său de aderare sau la data intrării în vigoare a prezentului acord, în cazul în care acesta nu era încă în vigoare la data expirării respectivei perioade de 90 de zile.

4. În cazul în care prezentul acord nu a intrat încă în vigoare la data notificării de către noul stat aderent a instrumentului său de aderare, se aplică prevederile art. 44 paragraful 3.

ARTICOLUL 48

Texte autentice

1. Prezentul acord se redactează în două exemplare, în limbile cehă, daneză, engleză, estonă, finlandeză, franceză, germană, greacă, italiană, letonă, lituaniană, maghiară, olandeză, poloneză, portugheză, slovacă, slovenă, spaniolă și suedeză, toate textele fiind egal autentice.

2. Versiunea în limba malteză a prezentului acord este autentificată de părțile contractante pe baza unui schimb de scrisori. De asemenea, aceasta este autentică în același mod ca și limbile prevăzute la paragraful 1.

Drept care, subsemnații plenipotențiarilor am semnat prezentul acord.

ACT FINAL

Plenipotențiarilor Regatului Belgiei, Republicii Cehe, Regatului Danemarcei, Republicii Federale Germania, Republicii Estonia, Republicii Elene, Regatului Spaniei, Republicii Franceze, Irlandei, Republicii Italiene, Republicii Cipru, Republicii Letonia, Republicii Lituania, Marelui Ducat al Luxemburgului, Republicii Ungaria, Republicii Malta, Regatului Țărilor de Jos, Republicii Austria, Republicii Polone, Republicii Portugheze, Republicii Slovenia, Republicii Slovacia, Republicii Finlanda, Regatului Suediei, Regatului Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord, Comunității Europene, pe de o parte, și ai Confederației Elvețiene, pe de altă parte,

reuniți la 26 octombrie 2004 pentru semnarea Acordului de cooperare dintre Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, în vederea combaterii fraudei și a oricărei alte activități ilegale în detrimentul intereselor financiare ale acestora,

adoptă declarațiile comune enumerate în continuare și anexate la prezentul act final:

1. Declarația comună privind spălarea banilor;

2. Declarația comună privind cooperarea Confederației Elvețiene cu Eurojust sau, după caz, cu Rețeaua Judiciară Europeană.

Plenipotențiarilor Uniunii Europene și ai statelor membre și plenipotențiarilor Confederației Elvețiene adoptă, de asemenea, procesul-verbal convenit al negocierilor, anexat la prezentul act final. Procesul-verbal convenit este obligatoriu.

DECLARAȚIA COMUNĂ
privind spălarea banilor

Părțile contractante convin că art. 2 paragraful 3 din Acordul privind cooperarea în scopul combaterii spălării banilor include în categoria actelor preparatorii pe cele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală sau ale infracțiunii de contrabandă calificată, conform legislației elvețiene. Informațiile primite ca răspuns la o cerere privind spălarea banilor pot fi folosite în procedurile judiciare cu privire la spălarea banilor, cu excepția celor împotriva cetățenilor elvețieni, în cazul în care toate actele care au legătură cu infracțiunea au fost comise doar pe teritoriul Confederației Elvețiene.

DECLARAȚIA COMUNĂ
privind cooperarea Confederației Elvețiene cu Eurojust sau, după caz, cu Rețeaua Judiciară Europeană

Părțile contractante iau act de dorința Confederației Elvețiene de a analiza posibilitatea cooperării în cadrul activităților Eurojust și, după caz, ale Rețelei Judiciare Europene.

PROCESUL-VERBAL CONVENIT
al negocierilor privind Acordul de cooperare dintre Comunitatea Europeană și statele sale membre,
pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, în vederea combaterii fraudei și a oricărei alte activități
ilegale în detrimentul intereselor financiare ale acestora

Părțile contractante convin după cum urmează:

La articolul 2 paragraful 1 lit. (a):

- expresia *fraudă și oricare altă activitate ilegală* include și contrabanda, corupția și spălarea produselor rezultate din activități reglementate de prezentul acord, sub rezerva art. 2 paragraful 3;
- expresia *comerț cu mărfuri contrar legislației vamale și agricole* trebuie înțeleasă independent de trecerea (plecarea, destinația sau tranzitul) mărfurilor pe teritoriul celeilalte părți contractante;
- expresia *comerț contrar legislației fiscale aplicabile taxei pe valoarea adăugată, impozitelor speciale pe consum și accizelor* trebuie înțeleasă independent de trecerea (plecarea, destinația sau tranzitul) mărfurilor sau a serviciilor pe teritoriul celeilalte părți contractante.

La articolul 15 paragraful 2:

- sintagma *mijloace de investigare* include audierea persoanelor, perchițiționarea sediilor sau a localurilor profesionale și a mijloacelor de transport, copierea documentelor, solicitarea de informații și punerea sub sechestru a obiectelor, documentelor și articolelor de valoare.

La articolul 16 paragraful 2 teza a doua:

- acest paragraf prevede și faptul că cei prezenți pot fi autorizați în mod special pentru a adresa întrebări și a propune măsuri de investigare.

La articolul 25 paragraful 2:

- noțiunea de acorduri multilaterale între părțile contractante include în special, de la intrarea sa în vigoare, Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind participarea acesteia din urmă la transpunerea, punerea în aplicare și dezvoltarea acquis-ului Schengen.

La articolul 35 paragraful 1:

- *Cererea de asistență judiciară reciprocă* înseamnă și transmiterea de informații și probe autorității părții contractante solicitante.

La articolul 43:

- Comisia Europeană va trimite, până la data semnării prezentului acord, o listă cu teritoriile cărora li se aplică acesta.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru aderarea României la Acordul de cooperare dintre
Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Confederația Elvețiană,
pe de altă parte, în vederea combaterii fraudei și a oricărei alte activități ilegale în detrimentul
intereselor financiare ale acestora, semnat la Luxemburg la 26 octombrie 2004

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aderarea României la Acordul de cooperare dintre Uniunea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, în vederea combaterii fraudei și a oricărei alte activități ilegale în detrimentul intereselor financiare ale acestora, semnat la Luxemburg la 26 octombrie 2004, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 19 februarie 2008.
Nr. 294.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 48 din 31 ianuarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 90 alin. 2 coroborate cu cele ale art. 214 alin. 5 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 90 alin. 2 coroborate cu art. 214 alin. 5 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Viorel Dobra în Dosarul nr. 1/195/2004 al Curții de Apel Alba-Iulia — Secția penală.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Autorul excepției de neconstituționalitate susține admiterea acesteia, arătând că, atât timp cât procesele-verbale și actele de constatare încheiate de alte organe decât cele judiciare, în procedurile administrative de control, au forță probatorie, procesul penal în care acestea sunt administrate nu prezintă suficiente garanții de echitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Referitor la susținerile și trimiterile autorului excepției la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, expuse în notele scrise depuse la dosar, arată că administrarea unor probe în cadrul procesului penal ar putea pune în discuție, în anumite împrejurări, încălcarea dreptului persoanei de a nu se autoincrimina, respectiv a dreptului la tăcere. Însă nu este cazul în speța de față în care persoana incriminată nu a fost prezentă la întocmirea proceselor-verbale ale organelor de control, folosite ulterior ca mijloace de probă în instanță, deci nu a fost pusă în situația de a se autoincrimina. Persoana incriminată are, însă, posibilitatea de a contesta respectivele acte, potrivit legii.

În fine, întrucât Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra excepției de neconstituționalitate, respingând critica cu un atare obiect, se propune menținerea jurisprudenței.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 28 iunie 2007 pronunțată în Dosarul nr. 1/195/2004, **Curtea de Apel Alba-Iulia — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 90 alin. 2 coroborate cu art. 214 alin. 5 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Viorel Dobra.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că prevederile art. 90 alin. 2 din Codul de procedură penală permit ca procesele-verbale și actele de constatare încheiate de alte organe decât cele judiciare, în procedurile administrative de control, să fie mijloace de probe „dacă legea prevede aceasta”. Textul de lege criticat nu prezintă suficiente

garanții pentru desfășurarea unui proces penal echitabil, autorizând un „amestec inadmisibil al procedurilor administrative în procedurile penale”.

Invocând jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, autorul excepției ajunge la concluzia că probele obținute în cadrul procedurilor administrative ar putea fi considerate legale și, implicit, ar putea fi folosite în procesul penal, doar dacă în procedurile preliminare se respectă exigențele dreptului la un proces echitabil.

Or, procedurile administrative de control la care se referă art. 90 alin. 2 coroborat cu art. 214 alin. 5 din Codul de procedură penală nu prezintă caracteristicile unei proceduri preliminare pentru a putea legitima folosirea proceselor-verbale și a actelor de constatare, fără nicio distincție, în procesul penal declanșat ulterior. Astfel, judecătorul nu își poate fundamenta intima convingere pe faptele relevate de organele administrative, fiind necesar ca hotărârea pe care o pronunță să se întemeieze exclusiv pe elementele probatorii produse din dezbateri, supuse discuției libere și contradictorii a părților.

În concluzie, autorul excepției apreciază că, în acord cu principiul echității procesului penal, înscrisurile cu valoare „probatorie” menționate de art. 90 alin. 2 din Codul de procedură penală nu pot constitui decât simple informații obținute în urma unor anchete conduse de organele administrative de control, după procedurile proprii.

Curtea de Apel Alba-Iulia — Secția penală arată că funcția justiției de a interpreta și aplica legile la cazurile concrete, de a judeca și aplica sancțiuni este asigurată de regulile de desfășurare a activității de judecată, care permit instanțelor să dezbată în contradictoriu, public, oral și nemijlocit legalitatea și temeinicia mijlocului de probă, iar părțile pot exercita căile de atac, în condițiile legii. Așa fiind, nu pot fi reținute criticile de neconstituționalitate invocate de autorul excepției.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul arată că dispozițiile de lege criticate au mai făcut obiectul controlului de neconstituționalitate, Curtea Constituțională respingând prin mai multe decizii, de exemplu, prin Decizia nr. 331/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 675 din 28 iulie 2005, sau prin Decizia nr. 524/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764 din 7 septembrie 2006, criticile cu un atare obiect.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de

judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiecția de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 90 alin. 2 coroborate cu cele ale art. 214 alin. 5 din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

— Art. 90 alin. 2: „De asemenea, sunt mijloace de probă procesele-verbale și actele de constatare, încheiate de alte organe, dacă legea prevede aceasta.”;

— Art. 214 alin. 5: „Procesele-verbale încheiate de aceste organe constituie mijloace de probă.”

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că textele de lege criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 11 și art. 20 alin. (1) referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (3) privind dreptul părților la un proces echitabil și art. 124 alin. (2) și (3) referitor la independența și imparțialitatea justiției. De asemenea, se mai invocă și încălcarea prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că asupra constituționalității dispozițiilor criticate s-a mai

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 90 alin. 2 coroborate cu cele ale art. 214 alin. 5 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Viorel Dobra în Dosarul nr. 1/195/2004 al Curții de Apel Alba-Iulia — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 31 ianuarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 82
din 5 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 283 alin. (1) lit. c) și art. 286—288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 283 alin. (1) și art. 286—288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea

pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 509/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 597 din 11 iulie 2006, constatând netemeinicia criticilor formulate.

Cu acel prilej, Curtea a reținut că dispozițiile criticate nu contravin dreptului părților la un proces echitabil, întrucât procesele-verbale încheiate de alte organe decât cele de urmărire penală sau instanța de judecată pot fi combătute cu orice alte probe propuse de părți, în condițiile art. 67 alin. 1 din Codul de procedură penală. De asemenea, Curtea a statuat că dispozițiile legale criticate nu aduc atingere unicității și imparțialității justiției și nici independenței judecătorilor, întrucât instanța judecătorească este cea care apreciază asupra concluziei și utilității probelor, iar, cu ocazia deliberării, tot instanța de judecată este cea care face aprecierea definitivă a probelor care, în conformitate cu dispozițiile art. 63 alin. 2 teza întâi din Codul de procedură penală, nu au valoare mai dinainte stabilită.

Pentru aceleași motive, Curtea a reținut că nici dispozițiile art. 214 din Codul de procedură penală nu contravin prevederilor constituționale invocate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile anterioare își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Comercială „Galfinband” — S.A. din Galați în Dosarul nr. 5.084/121/2007 al Tribunalului Galați — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent informează asupra cererii de amânare formulate de autorul excepției, pentru a-și angaja avocat. Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererii. Curtea respinge cererea de amânare în condițiile în care autorul excepției avea posibilitatea de a-și angaja apărător încă din data de 5 octombrie 2007, când a fost înregistrată încheierea de sesizare.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată.

Se arată că, în jurisprudența sa, Curtea a constatat că textele legale criticate sunt constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 5.084/121/2007, **Tribunalul Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 283 alin. (1) și art. 286—288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Galfinband” — S.A. din Galați în cauza ce are ca obiect judecarea litigiului de muncă privind restituirea unor sume de bani.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 286—288 din Codul muncii contravin dispozițiilor art. 16 și art. 21 alin. (3) din Constituție, deoarece, prin reglementarea unor reguli speciale de procedură, creează inegalități între angajatori și angajați. Totodată, consideră că art. 283 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, prin comparație cu cele ale art. 283 alin. (1) lit. a) din același cod, încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 și ale art. 21 alin. (3).

Tribunalul Galați — Secția civilă apreciază că excepția este neîntemeiată, întrucât prevederile legale criticate nu limitează și nu îngăduiesc accesul liber la justiție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că art. 283 alin. (1) și art. 286—288 din Codul muncii sunt norme de procedură care se stabilesc prin lege și se aplică deopotrivă tuturor angajaților care se află în ipoteza normelor respective.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor legale criticate sunt constituționale. Se arată că, în considerarea unor situații deosebite, legiuitorul poate institui reguli speciale de procedură.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 283 alin. (1) lit. c) și art. 286—288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 283 alin. (1) lit. c) din Codul muncii: „(1) *Cererile în vederea soluționării unui conflict de muncă pot fi formulate: [...] c) în termen de 3 ani de la data nașterii dreptului la acțiune, în situația în care obiectul conflictului individual de muncă constă în plata unor drepturi salariale neacordate sau a unor despăgubiri către salariat, precum și în cazul răspunderii patrimoniale a salariaților față de angajator.*”

— Art. 286: „(1) *Cererile referitoare la soluționarea conflictelor de muncă se judecă în regim de urgență.*”

(2) *Termenele de judecată nu pot fi mai mari de 15 zile.*

(3) *Procedura de citare a părților se consideră legal îndeplinită dacă se realizează cu cel puțin 24 de ore înainte de termenul de judecată.*”

— Art. 287: „*Sarcina probei în conflictele de muncă revine angajatorului, acesta fiind obligat să depună dovezile în apărarea sa până la prima zi de înfățișare.*”

— Art. 288: „*Administrarea probelor se face cu respectarea regimului de urgență, instanța fiind în drept să decadă din beneficiul probei admise partea care întârzie în mod nejustificat administrarea acesteia.*”

Autorul excepției susține că aceste prevederi legale încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Dispozițiile art. 283 alin. (1) lit. c) din Codul muncii stabilesc un termen de prescripție de 3 ani pentru formularea cererilor care au ca obiect soluționarea conflictelor de muncă constând în plata unor drepturi salariale ori despăgubiri bănești către salariat, precum și în cazul răspunderii patrimoniale a salariaților față de angajator. Același articol prevede, la alin. (1) lit. a), că cererile în vederea soluționării conflictelor de muncă pot fi formulate „*în termen de 30 de zile calendaristice de la data în care a fost comunicată decizia unilaterală a angajatorului referitoare la încheierea, executarea, modificarea, suspendarea sau încetarea contractului individual de muncă*”.

Curtea constată că existența celor două reglementări diferite nu poate duce la concluzia, astfel cum susține autorul excepției, că art. 283 alin. (1) lit. c) din Codul muncii încalcă art. 16 și art. 21 alin. (3) din Constituție. Cele două norme procedurale vizează două ipoteze diferite. În primul caz, cel prevăzut de alin. (1) lit. a) al art. 283, legiuitorul are în vedere, la declanșarea conflictului de muncă, decizia unilaterală a angajatorului referitoare la încheierea, executarea, modificarea, suspendarea sau încetarea contractului individual de muncă, iar situația reglementată de art. 283 alin. (1) lit. c) se referă la faptul că obiectul conflictului individual de muncă îl constituie plata unor drepturi salariale neacordate sau a unor despăgubiri către salariat, precum și în cazul răspunderii patrimoniale a salariaților față de angajator. Or, legiuitorul poate, în considerarea unor situații deosebite, cum este cazul în speță, să stabilească și reguli de procedură diferite, fără ca prin aceasta să se încalce egalitatea în drepturi a cetățenilor ori dreptul la un proces echitabil.

În legătură cu critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286—288 din Codul muncii, Curtea constată, de asemenea, că este neîntemeiată. Prevederile respective sunt norme care stabilesc o procedură specială, derogatorie, privind termenele de judecată și modalitatea administrării probelor în cazul judecării cererilor referitoare la conflictele de muncă. Modalitatea în care au fost reglementate aceste dispoziții este o opțiune a legiuitorului, care a avut în vedere instituirea unei proceduri simple și urgente, adaptată raporturilor de muncă și exercitării dreptului la muncă. Regulile de procedură prevăzute de aceste dispoziții se aplică în mod echitabil atât angajatorilor, cât și angajaților, fără a fi favorizată o categorie sau alta.

Dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 494 din 11 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 18 ianuarie 2005, Curtea, respingând excepția, a reținut că dispozițiile art. 287 din Cod reprezintă „norme de procedură care, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, se stabilesc prin lege”, precum și că „salariatul și angajatorul sunt două părți ale conflictului de muncă, situate pe poziții opuse și cu interese contrare, situația lor diferită justificând, în anumite privințe, și tratamentul juridic diferențiat. Angajatorul este cel care deține documentele și toate celelalte probe pertinente pentru

elucidarea conflictului și pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor părților raportului juridic de muncă, fiind necesară și firească obligația acestuia de a prezenta aceste probe”.

Totodată, prin Decizia nr. 350 din 28 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 779 din 26 august 2005, Curtea, respingând excepția de neconstituționalitate a art. 288 teza a doua din Codul muncii, a reținut că aceste dispoziții legale „sunt menite să asigure soluționarea cu

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin.(4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 283 alin. (1) lit. c) și ale art. 286—288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Galfinband” — S.A. din Galați în Dosarul nr. 5.084/121/2007 al Tribunalului Galați — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 90 din 5 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Societatea Comercială „Vaiova” — S.R.L. în Dosarul nr. 9.859/325/2007 al Judecătoria Timișoara.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, considerând că textele legale criticate sunt constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 17 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 9.859/325/2007, **Judecătoria Timișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002**, excepție ridicată de Societatea Comercială

celeritate a conflictelor de muncă, în primul rând, în interesul salariatului, al apărării raporturilor de muncă și al exercitării dreptului la muncă”.

Întrucât în cauza de față nu au fost aduse elemente noi de natură să reconsidere jurisprudența Curții Constituționale în materie, atât soluția, cât și considerentele acestor decizii își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

„Vaiova” — S.R.L. în cauza ce are ca obiect judecarea plângerii contravenționale formulate de autorul excepției.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 7 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 contravin prevederilor art. 23 alin. (11) din Constituție. Din interpretarea textului de lege rezultă că persoana împotriva căreia s-a întocmit procesul-verbal de constatare a contravenției este pusă în fața unui verdict de vinovăție, iar orice cale de atac împotriva procesului-verbal devine inutilă. În speță, autorul excepției arată că a achitat tariful de utilizare a rețelei de drumuri naționale la o stație Peco, dar la un control efectuat de reprezentanții Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. s-a constatat că acesta este inferior tarifelor prevăzute pentru categoria autovehiculului utilizat. În această situație, lipsa vinovăției, invocată în cadrul contestației procesului-verbal de constatare a contravenției, este „blocață” de art. 7 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 din a cărui interpretare rezultă că persoana care nu deține un tip de rovinietă corespunzător este vinovată definitiv.

Autorul excepției consideră, pentru aceleași motive, că sunt încălcate și dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Judecătoria Timișoara apreciază că excepția este neîntemeiată. Se arată că dispozițiile criticate nu instituie „verdicte de vinovăție”, cum susține autorul excepției.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Se arată că textul legal criticat nu conține dispoziții care contravin principiului constituțional al prezumției de nevinovăție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. 7 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind introducerea unor tarife de utilizare a infrastructurii de transport rutier, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 1 iulie 2002, cu modificările ulterioare. Ulterior sesizării Curții Constituționale, art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 a fost modificat prin art. 1 pct. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 157/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 885 din 27 decembrie 2007, dispoziții care au următorul cuprins:

— Art. 7: „Responsabilitatea achitării tarifului de utilizare și deținerea rovinei valabile revin în exclusivitate, în cazul utilizatorilor români, deținătorilor menționați în certificatul de înmatriculare, în cartea de identitate, în documentele vamale sau în alte documente oficiale, iar în cazul utilizatorilor străini, acestea revin în exclusivitate conducătorului auto al vehiculului.”

Totodată, conform dispozițiilor art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 157/2007, titlul ordonanței se modifică și va avea următorul cuprins: „Ordonanță privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România”.

Potrivit art. IX din ordonanța de urgență, „Prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2008”.

În consecință, Curtea urmează să se pronunțe asupra dispozițiilor art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Societatea Comercială „Vaiova” — S.R.L. în Dosarul nr. 9.859/325/2007 al Judecătoriei Timișoara.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România.

În opinia autorului excepției, dispozițiile legale criticate contravin prevederii art. 23 alin. (11) din Constituție referitoare la prezumția de nevinovăție, precum și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Dispozițiile art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 stabilesc persoanele responsabile să achite tariful de utilizare în ceea ce privește tipul și valabilitatea rovinei, fără ca prin aceasta să instituie „verdicte de vinovăție”, astfel cum susține autorul excepției. Curtea reține că modalitatea de interpretare a textului de lege în legătură cu persoana împotriva căreia s-a întocmit procesul-verbal de constatare a contravenției pentru neachitarea, în totalitate sau în parte, a tarifului de utilizare în ceea ce privește tipul și valabilitatea rovinei, precum și stabilirea responsabilității acesteia aparțin competenței instanței de judecată, nefiind o problemă de constituționalitate.

Cât privește dispozițiile constituționale și internaționale invocate de autorul excepției, Curtea constată că nu sunt aplicabile în această cauză, întrucât ele specifică în mod direct faptul că prezumția de nevinovăție se referă exclusiv la procese cu caracter penal și nicidecum la situații de felul celei ce face obiectul cauzei de față. Astfel, art. 11 pct. 1 din Declarația Universală a Drepturilor Omului prevede: „Orice persoană acuzată de comiterea unui act cu caracter penal are dreptul să fie presupusă nevinovată până când vinovăția sa va fi stabilită în mod legal (...)”, iar art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, text invocat de autorul excepției, stabilește la rândul său: „Orice persoană acuzată de infracțiune este prezumată nevinovată cât timp vinovăția sa n-a fost în mod legal stabilită.” În același sens sunt redactate și art. 14 pct. 2 din Pactul internațional al drepturilor civile și politice, precum și art. 23 alin. (11) din Constituție.

În consecință, având în vedere dispozițiile art. 2 din Legea nr. 47/1992, potrivit căreia „(1) Curtea Constituțională asigură controlul constituționalității legilor, a tratatelor internaționale, a regulamentelor Parlamentului și a ordonanțelor Guvernului.

(2) Sunt neconstituționale prevederile actelor prevăzute la alin. (1), care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției. [...]”, rezultă că excepția este inadmisibilă, Curtea neavând competența de a se pronunța asupra modalității de interpretare și de aplicare a textului de lege supus controlului de constituționalitate.

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

P R E Ț U R I L E
publicațiilor legislative pentru anul 2008
— pe suport fizic —

Denumirea publicației	Prețul abonamentului anual (lei)	Prețul abonamentului trimestrul I (lei)	Prețul abonamentului lunar (lei)
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	1.670	428	150
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*	285	—	—
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	1.500	375	—
• Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.250	562	—
• Monitorul Oficial, Partea a III-a	430	107	—
• Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.720	430	—
• Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.600	400	—
• Monitorul Oficial, Partea a VII-a	540	135	—
• Colecția Legislația României	450	112	—
• Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	750	187	—
• Breviar legislativ	70	17	—
• Repertoriul actelor normative	120	—	—

* Cu excepția numerelor bis de interes restrâns.

Prețurile includ T.V.A. 9%.

Abonamentele la publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ se pot efectua prin următoarele societăți de distribuție:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ” — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ RODIPET — S.A. — prin toate filialele
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, Str. Lirei nr. 11, parter, ap. 1, (telefon/fax: 411.91.79; 411.54.08)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr. 202A (telefon: 316.30.57, fax: 316.30.58)
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1, corp B, et. 2, camerele 256—259, OP 33 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ MEDIA PRESS ABONAMENTE — S.R.L. — București, str. Izvor nr. 78, et. 2 (telefon: 311.97.84, fax: 311.97.85)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16; 255.48.17)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, str. Pictor Dimitrie Hârlescu nr. 6, sector 2 (telefon: 255.18.00, fax: 255.18.66; 255.19.18)
- ◆ ART ADVERTISING — S.R.L. — Râmnicu Vâlcea, str. Regina Maria nr. 7, bl. C1, sc. C, mezanin II (fax: 0250/73.54.75, telefon: 0350.40.59.87; 0350.40.59.88)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Elena Doamna nr. 62—64 (telefon/fax: 0244/51.40.52, 0244/51.48.01)
- ◆ DIFSTARPRESS — S.R.L. — Slobozia, bd. Matei Basarab, bl. I60, sc. A, ap. 15 (telefon/fax: 0243/23.23.68)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96; 0268/47.56.68)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ ROESTA — S.R.L. — Curtea de Argeș, str. Valea Iașului, bl. P10, sc. B, ap. 18 (telefon/fax: 0248/72.11.43)
- ◆ VIAȚA LIBERĂ — S.A. — Galați, Str. Domnească nr. 68 (telefon: 0236/46.06.20, fax: 0236/46.08.75)
- ◆ UNITATEA — S.R.L. — Alba Iulia, str. Traian nr. 26 (telefon: 0258/81.16.31, fax: 0258/81.28.43)
- ◆ MANPRES DISTRIBUTION — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1, (OP 33 — CP 24) (telefon/fax: 0318.06.20.33)
- ◆ CUGET LIBER — S.A. — Constanța, bd. I.C. Brătianu, nr. 5 (telefon: 0241/58.21.20, fax: 0241/61.95.24)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

